

Capcana fariseilor (5)

Matei 23.23,24 – A patra exclamare „vai de voi!”

Stephan Isenberg

© SoundWords, Online începând de la: 25.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Matei 23.23,24

Matei 23.23,24: Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuală din izmă, din mărar și din chimen și ați lăsat la o parte cele mai importante lucruri din Lege: dreptatea, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. Călăuze oarbe, care strecurați țânțarul și înghițiți cămila!

„... numai să nu înghită nici un țânțar, însă din gât îi iese o cocoșă de cămilă!” – Da, aceasta este o descriere de care râdem, dar căreia deseori foarte ușor ne asemănăm. Ca și fariseii, și noi suntem înclinați să ne lăsăm stăpâniți prin „filtrul de țânțari”, căci pentru lucrurile esențiale nu găsim timp. Biserici întregi sunt preocupate în zilele noastre să filtreze țânțarii, care amenință să sfărâme, căci s-au stabilit false priorități. Cât de des Biserici/Adunări au fost împiedicate să aibă o lucrare eficientă, deoarece s-au preocupat cu machiaje sau podoabe, îmbrăcăminte sau coafură/frizură, acompaniament instrumental în serviciile divine, culoarea perdelelor sau a mochetelor în sala bisericii, etc, în loc să se ocupe cu punctele principale ale vieții creștine. Noi ne preocupăm prea mult cu lucrurile mărunte și neglijăm deseori teme cum ar fi mersul pe urmele Domnului, maturizarea vieții noastre spirituale, misiunea, adorarea Tatălui sau marea noastră însărcinare să reflectăm aici pe pământ ceva din Hristos și să devenim asemenea Lui.

Este o vorbire foarte clară, dar și – cel puțin pentru noi – amuzantă în unele locuri, pe care Domnul o ține aici înaintea fariseilor. Însă ne pierde amuzarea, dacă suntem gata să aplicăm aceste lucruri la noi. Care era aici problema? Ce fel de dăruire era aceasta? Nu s-ar bucura unele biserici să aibă astfel de membrii, care sunt gata chiar să dea zeciuală din fiecare legume din grădină? Aceasta arată a sănătate spirituală. Dar, stai! Dar și aici Domnul Isus nu este grăbit cu sentința Lui. Ceea ce pentru noi arată ca sănătate spirituală, Domnul numește din nou boală.

Care era greșeala? Fariseii făceau mic ce era mare și făceau mare ce era mic, ce era important îl făceau fără importanță și ce era fără importanță îi acordau deplină însemnătate. Ei nu vedeau când o cămilă intra în pahar, dar erau foarte atenți ca nu cumva să înghită un țânțar, atunci când bea ceva. Unii beau chiar având dinții strânși, pentru ca nu cumva să se strecoare vreun țânțar. Țânțarul era cel mai mic animal necurat, pe care izraeliții îl cunoșteau și cămilele erau animalele necurate cele mai mari, pe care ei le cunoșteau. Cu alte cuvinte: preocuparea cu lucrurile mărunte și neglijarea celor esențiale ne aduce mustrarea, „filtrarea țânțarului, dar înghițirea cămilei”. Cineva a scris: „Așa descrie Isus pe un iudeu suprasensibil, care bea vin cu dinții strânși”. Noi ne dedicăm prea repede celor care se pot măsura sau număra, deoarece în cele din urmă vrem să știm cum suntem noi notați la Dumnezeu. Dacă dăm zeciuală din plantele de grădină, atunci știm cu ce am contribuit sau donat, aceasta o putem măsura. Dar ceea ce Domnul vrea, sunt lucruri care nu sunt măsurabile pentru lume, dar care nu sunt uitate de Domnul. Îndurarea, dreptatea și credința (experiența cu Dumnezeu) nu se pot măsura. Sunt de asemenea lucruri, despre care noi niciodată nu vom putea spune: acum este destul. Acum am fost destul de îndurător sau acum sunt cu adevărat drept sau am destulă credință. De aceea acestea sunt lucruri pe care noi creștinii, ca și fariseii de atunci, le uităm cu plăcere, dar care pe de altă parte sunt foarte importante și cu care noi niciodată nu ajungem la sfârșit. Aici nu este nici o bătaie cu pumnul în piept, ca la dăruitul zeciuielii.

Tradus de la: [Die Pharisäer-Falle \(5\)](#)

Traducere: Ion Simionescu